AVRUPA BİRLİĞİ ve TÜRKİYE

Doğu PERİNÇEK

Doğu PERİNÇEK
TEORİ DERGİSİ – KASIM 2002

AVRUPA BİRLİĞİ ve TÜRKİYE

İşçi Partisi Genel Başkanı Doğu PERİNÇEK, Hür Demokratlar Topluluğu Derneği'nin AB konusundaki sorularını cevaplandırdı.

SORU: *Avrupa Birliği ne demektir? Avrupa Birliği kavramından ne anlamak gerekir? Bu kavram sizde ne gibi bir çağrışım uyandırmaktadır?*

DOĞU PERİNÇEK: **AB, Avrupa tekellerinin devletidir. Türkiye ise, Mazlumlar Dünyası'na aittir.**

Önce bir yanılgıyı bertaraf edelim: AB, çeşitli devletlerin katıldığı bir işbirliği düzlemi değildir; yeni bir devlettir. Avrupa tekelleri, birleşik devletlerini kurmaktadır.

Türkiye ise, milli bir devlettir.

Avrupa, dünyanın zenginler kutbunda, başka deyişle Ezen Ülkeler kutbunda yer almaktadır. Türkiye ise, bir Ezilen Dünya ülkesidir; dünyadaki temel saflaşmada emperyalizme karşıt kutupta yer almaktadır. Türkiye, Avrasyalıdır.

SORU: *Türkiye'nin ekonomik ve siyasi çıkarları AB'ye katılmayı gerektirmiyor mu?*

DOĞU PERİNÇEK: **AB süreci, Türkiye'nin milli devleti ve milli ekonomisi için yıkım sürecidir.**

Avrupa Birliği siyasal düzlemde, Türkiye'nin başkentinin Brüksel'e taşınmasıdır. Kararlar, orada alınacak. Dolayısıyla siyasete, ABD ve Avrupa büyük tekellerinin çıkarları hükmedecektir.

Bu, Atatürk önderliğinde kurduğumuz milli devletin yıkılması anlamına geliyor. Batı çevreleri, Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne aday üyeliğe kabulünü, özetle "Kemalizmin sonu" diye nitelediler.

Avrupa Birliği, ekonomide dünya piyasasıyla bütünleşmedir. 1995 yılında Avrupa Gümrük Birliği'ne girilmesi sonuçları ortadadır. ASAM'ın yaptığı araştırmada saptandığı üzere, Türkiye, 6 yıl içinde dış ticaret açığındaki büyüme sonucu ödediği faizler ve gümrük geliri kayıpları nedeniyle 63,5 milyar dolar zarara uğramıştır.

Aday üyelikle birlikte kabul edilen program ve en son Katılım Ortaklığı Belgesi ve sözde "Milli Program" uyarınca, gümrükler kaldırılmakta paranın giriş çıkışı serbest

bırakılmakta, tarıma destek akçaları kaldırılmakta, KİT'ler özelleştirilmekte ve devlet küçültülmektedir. Bu beş maddelik programın uygulanmasıyla Türkiye sanayisi ve tarımı çökertilmekte, Türkiye en temel tarım ve hayvancılık ürünlerini bile ABD ve Avrupa piyasalarından almakta, KOBİ'lerin ötesinde milli karakterdeki büyük sanayi kuruluşları iflas etmekte ve yıkıma uğramaktadır. Ülkemizin iç ticareti bile ABD ve Avrupa süpermarketlerine ve hipermarketlerine teslim edilmektedir. Bu nedenlerle AB süreci, Türkiye'de işsizliğin vahim ölçülerde artmasının başlıca nedenidir.

Yabancı sermayenin Türkiye'ye gelmesinin bir tek şaftı vardır İşgücünün maliyetini düşürmek, ortalama işçi maliyetini ayda 60 dolar civarına indirmek, bu nedenle kazanılmış olan işçi haklarını ortadan kaldırmak. Nitekim özelleştirme, işçi kıyımı, sendikasızlaştırma ve taşeronlaştırma diye özetlenen AB'nin sosyal programı nedeniyle yalnız 2001 yılında 1 milyon işçi sokağa atılmıştır. Devletin bütün sosyal görevleri tasfiye edilmekte, SSK'lar ve sosyal güvenlik sistemi yıkımla tehdit edilmektedir.

Bu koşullarda Türkiye'ye dayatılan ekonomi, eroin köprüsü olmak ve Mehmetçiğin kanını pazarlamaktır. Nitekim ABD'nin kirli para kralı Soros, bu acı hakikati yüzümüze vurmuş, "Türkiye'nin en büyük ihraç malı Türk Ordusu'dur" demiştir. AB kapısında Türkiye'ye dayatılan ekonomik programın en çarpıcı özeti bu sözlerde saklıdır. Üretim sistemi çökertilen Türkiye'nin, Mehmetçiğin kanını pazarlama durumuna düşeceği hesabı yapılmıştır. Ancak bu hesap Bağdat'tan dönmektedir.

Kültür düzleminde ise, Avrupa Birliği, laikliğin ortadan kaldırılması, Türkiye halkının mezheplere, ırkçı gruplara, tarikatlara, cemaatlere bölünmesi anlamına geliyor.

Milletlerarası düzlemde Türkiye'ye dayatılan rol, petrol ve doğal gaz boru hatlarının güvenliğini sağlamaktın Buna bağlı olarak, Türk Ordusu'ndan ABD'nin bölge polisi olması istenmektedir. Mehmetçik ABD çıkarları uğruna kriz bölgelerindeki savaşlara sürülecektir.

Avrupa Birliği, toplam olarak bakılırsa, Türkiye için sömürgeleşme programıdır. Dünya sermayesi, bizi devletsiz halklar statüsüne itmek istiyor.

SORU: *Ekonomik kalkınmanın sağlanması, işsizliğin önlenmesi ve yabancı yatırımların gelmesi Avrupa Birliği üyeliği ile birlikte hız kazanacağı düşünülmektedir. Tüm katılan ülkelerde bu süreç yaşandı. Siz neden karşı çıkıyorsunuz?*

DOĞU PERİNÇEK: **Kemalist Devrim, Batılılaşma değil, Batı emperyalizminden bağımsız milli devlet projesidir.**

Atatürk önderliğinde gerçekleştirdiğimiz Kemalist Devrim bir "Batı'ya yönelme" projesi değildir. Bu büyük bir yanılgıdır. Kemalist Devrim ve bütün olarak 1876 öncesinde başlayan Türk Devrimi, Batı'ya karşı elli yıl savaşarak gerçekleşti. Batı'nın Fransız Devrimi'yle insanlık gündemine getirdiği demokratik devrimi, Türkiye gibi bir Ezilen Dünya Ülkesinde başarabilmek için, Batı emperyalizmine karşı savaşmak zorunda kaldık. Bugün de Türkiye, çağdaşlaşma hedefine ulaşabilmek için, Batı emperyalizmiyle cephe cepheye gelmiştir.

Kemalist Devrim önderliğinin, Türkiye'nin dünyadaki konumu ve işlevi konusundaki saptamalarını sekiz maddede özetleyebiliriz:

1. Mazlum milletiz.
2. Asyalıyız.
3. Batı'ya karşı Doğu'nun safındayız.
4. Batı uygarlığının demokratik devrimi için, Batı emperyalizmine karşıyız.
5. Cihan Devrimi'nin Türkiye'deki tecellisiyiz.
6. Büyük Doğu Devrimi'nin parçasıyız.
7. Öncüyüz.
8. Batı'yı da Doğu Devrimi kurtaracaktır.
9. Doğu Devrimi geliyor.

Bu dokuz maddelik kimlik beyanını, Kemalist Devrim'in özgün kaynaklarına dayanarak inceledim ve Teori dergisinin 140. sayısında yayımladım. Uygun görürseniz, hazırladığınız AB Kitabı'nda yayınlamanız için ekte sunuyorum.

Kemalist Devrim'in önderliğine göre, Doğu'nun devrimci mücadelesi, Batı emperyalizmine karşıdır ve zafer kesinlikle Mazlum Milleterin olacaktır. Atatürk, bu kanaatini hem Kurtuluş Savaşı yıllarında, hem de hayatının sonlarına doğru sık sık ve kuvvetle ifade etmiştir. 3 Ocak 1920'de şöyle diyor:

"Bütün mazlum milletler zalimleri bir gün mahv ve nâbut edeceklerdir. O zaman dünya yüzünden zalim ve mazlum kelimeleri kalkacak, insanlık kendisine yakışan bir heyeti içtimaiyeye mazhar olacaktır."[1]

1933 yılı Martında ise, Atatürk, Doğu milletlerinin emperyalizmi yok edeceğini, güneşin doğması kadar kesin görmektedir:

"Doğudan şimdi doğacak olan güneşe bakınız.

"Bugün günün ağardığını nasıl görüyorsam, uzaktan bütün Doğu milletlerinin de uyanışlarını öyle görüyorum. İstiklâl ve hürriyetine kavuşacak olan çok kardeş millet vardır. Onların yeniden doğuşu, şüphesiz ki ilerlemeye ve refaha yönelik olacaktır. Bu milletler bütün güçlüklere ve bütün engellere rağmen muzaffer olacaklar ve kendilerini bekleyen geleceğe ulaşacaklardır.

"Sömürgecilik ve emperyalizm yeryüzünden yok olacak ve yerlerine milletler arasında hiçbir renk, din ve ırk farkı gözetmeyen yeni bir uyum ve işbirliği çağı hâkim olacaktır."[2]

Bu gerçekler ışığında, Atatürk'ün çağdaş uygarlık hedefini, "Batılılaşma" olarak reklam etmek, hele bugün Avrupa Birliği'ne katılmanın gerekçesi olarak kullanmak, tarihsel gerçeğe ve sürece aykırıdır.

Avrupa Birliği'ne katılmanın Kemalist Devrim'i reddetmek anlamına geldiğini, bize Batı'nın kendisi hatırlatmaktadır. Türkiye'nin AB'ye aday üye yapıldığı zaman çıkan Batı gazeteleri, olayı "Kemalizmin sonu" diye özetlemişlerdir. Batı'lı müfettişler, milli devleti yıkma amacını taşıdıklarını gizlemiyorlar; millî egemenliğimizle alay ediyorlar. Bakanlarımıza, "Avrupa Birliği'ne girmek için milli egemenliğinizden vazgeçmeniz

[1] Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri, II, s. 29,
[2] Dünya gazetesi, 20 Aralık 1954'ten aktaran Enver Ziya Karal, Atatürk'ten Düşünceler, Millî Eğitim Bakanlığı Devlet Kitapları, İstanbul 1981, s. 17 vd.

gerektiğini bilmiyor musunuz, ahmak" diyorlar ve gazeteler yazıyor. ABD ve Avrupa, Türk Devriminin esası olan ve egemenliğin kayıtsız şartsız millete ait olduğunu belirten Anayasa ilkesini değiştirmemizi istiyor.

SORU: *Günümüz Türkiye sinde Kopenhag siyasi kriterleri yoğun bir biçimde tartışılıyor. Bu kriterlerin salt Türkiye için olmadığı, Orta ve Doğu Avrupa ülkelerinin tekmilinin bu kriterlere uyduğu vakıa iken siz neden karşı çıkıyorsunuz? Türkiye'nin birinci sınıf bir demokrasi ülkesi olması mı daha iyidir, yoksa Irak ve Suriye'deki Baas rejimleri gibi tek parti ve dünya görüşü altında tutulması mı? Avrupa Birliği, Türkiye'ye bu bakımdan da bir açılım sağlamayacak mıdır?*

DOĞU PERİNÇEK: **Halka değil, cemaatlere ve bölücülüğe özgürlük programı**

Herhangi bir programın özgürlük getirip getirmeyeceğini anlamak için, onun ekonomik içeriğine bakmak gerekir. Bir avuç iri kıyım faizci, dolar ve borsa vurguncusu, hortumcu dışında çiftçi ve işçiden sanayici ve tüccara kadar bütün milleti yoksullaştıran, mülksüzleştiren, işsiz bırakan, iflas ettiren AB programının özgürlük getirmesi mümkün müdür?

Kopenhag Kriterleri'ni dikkatli inceleyelim, orada yalnız tarikatçılık ve cemaatçiliğe, etnik ayrılıkçılığa, üretim dışı marjinal denen gruplara özgürlük var.

Türkiye Batı ile milli devletini koruyarak bütünleşemez, ancak parçalanarak bütünleşebilir. Batı devletlerinin Ankara'daki büyükelçileri, Avrupa ile bütünleşmenin "milli devleti koruyarak" olabileceğini düşünen akılsızlarımızla alay ediyorlar.[3]

En önemlisi, Batı devletleri, Türkiye'yi, halkın bilincinde bölmektedirler. Hemen her gün kafalara çiviyle çakar gibi, "Senin sorunlarını Türkiye çözemez, Batı devletleri çözer" yargısı yerleştiriliyor.

Yıkımla karşılaşan milli devlet, demokratik devrimlerin ürünüdür ve demokratik devletin örgütlenme biçimidir. Demokrasi, ancak ulusal devlet çerçevesi içinde var olabilir ve gelişebilir. Bu nedenle burjuva demokratik özgürlükler ile milli devlet arasında kopmaz bir bağ vardır.

Küreselleşme ise, milli devletle birlikte o ülkenin demokratik kazanımlarını da ortadan kaldırmaktadır. Yeni Dünya Düzeni, uluslararası tekellerin sistemi olarak, milli devletle birlikte demokrasiyi de yıkmayı amaçlar. "İnsan hakları" ve "demokrasi" gibi kavramlar, ABD ve Avrupa tarafından milli devleti çökertme stratejisinin araçları olarak kullanılmaktadır. Devletlerin bağımsızlık ve egemenlikleri, bu kavramlar aracılığıyla adım adım tahrip edilmekte, emperyalist devletlere ait bir üst egemenlik statüsü oluşturulmaktadır. Böylece milli devletin bağımsızlığı son darbeye hazır hale getirilmektedir.

Emperyalizmin, milli devleti yıkıma uğratma süreci içinde imal ettiği sistem, demokrasi değil, mafya-gladyo-tarikat rejimidir. Emperyalist sistem, kapitalizmin yükseliş dönemlerinin bütün kazanımlarını ortadan kaldırmakta, kapitalizmi kuran sanayi ve ticaret burjuvazisini bile iktidar mekanizmasının kenarlarına sürmekte ve üretimin örgütlemesiyle ilgisi olmayan bir mafya-tarikat zümresini merkezlere oturtmaktadır. Uyuşturucu ve silah üretimi ve ticareti, sistemin doruklarına yerleşmektedir. Böylece sistem, insan hayatına karşıt

[3] Die Welt, 28 Haziran 2000.

bir karakter kazanmakta ve insan ihtiyaçlarını gidermek olarak tanımlanan ekonomik faaliyetten uzaklaşmaktadır.

Türkiye'nin bağımsız milli devletini yıkmak, yurttaşlar açısından da köleleşme anlamına gelir. Bu gerçeği saptayanlara, Avrupa ve ABD yandaşları hemen "Baas rejimi taraftarı" damgasını vuruyorlar. Oysa Türkiye o eşiği çoktan aşmıştır. Arkasında Kemalist devrim olan bir ülke hiçbir zaman, "Baas rejimi" kurmaz. Türkiye'nin önünde böyle bir seçenek yok. Türkiye, AB kapısında parçalanmaktan kurtulunca, Kemalist Devrimi tamamlama rotasına girer ve girmek üzeredir.

SORU: *Bulgaristan, Romanya, Slovenya gibi Balkan ülkelerine de kapılarını açan AB, neden Türkiye'yi bölmek istesin? Avrupa Birliği ne üye olup da toprakları bölünen, rejimi istikrarsızlaşan bir ülke yok. İdeolojik bakış açısını bir yana bırakarak olaya reel politik olarak baktığınızda bazı konuların abartıldığı görüşüne katılıyor musunuz?*

DOĞU PERİNÇEK: **Türkiye AB Kapısı'nda parçalanıyor.**

Türkiye, 1999 Aralık ayında aday üye statüsü içine alınarak, AB kapısında parçalanma sürecinin içine itilmiştir. Bunun anlamı:

Birincisi, Kapıdan içeri giremez.

İkincisi, Kapıdan uzaklaşamaz da.

Önümüze konan program, Avrupa kapısıyla bütünleşmektir.

Kısacası, Türkiye Avrupa kapısına bağlanarak tam denetim altına alınmıştır.

Denetim altına alan, ABD'dir.

Washington yönetimi, Türkiye'nin Avrupa kapışma bağlanması çözümünü Avrupa'ya kabul ettirmiştir.

Batı ülkeleri, ABD ve AB, Türkiye'yi, petrol ve doğalgaz boru hatlarının bekçiliği rolüne mecbur etmek istiyor. Ne var ki, Türk Ordusu, Mehmetçiğin kanını satma dayatmasına boyun eğmiyor.

Ayağı üzerinde duran, bütünleşmiş bir Türkiye'nin göz göre göre maceralara sürüklenmesi mümkün değildir. Türkiye'nin dayatılan role mecbur edilmesi için, dış ve iç tehdit unsurları harekete geçirilmektedir.

Bu nedenlerle Türkiye, bugün müttefikleri tarafından Kuzey Irak'taki kukla devlet girişimiyle tehdit ediliyor; Türk Ordusu'na Kıbrıs ve Ege'den silah gösteriliyor; Ermeni soykırım suçlusu ilan ediliyor. İçerde ise, irtica ve bölücülük, milli devlete karşı ateşe sürülmeye hazır bekletiliyor.

SORU: Kıbrıs'ta kalıcı ve adil bir barısın parametreleri nelerdir? Özellikle Rum kesiminin Kıbrıs Cumhuriyeti adı altında AB'ye tam üye olarak katılmasının söz konusu olduğu mevcut koşullarda Kıbrıs sorunu Türkiye'nin AB ve Yunanistan ile ilişkilerini ne yönde etkileyecektir? Kıbrıs sizce Türkiye-AB ilişkilerinde bir engel midir?

DOĞU PERİNÇEK: **AB süreci Kıbrıs ve Kuzey Irak'tan dönüyor.**

Doğu Akdeniz'de savaşlara kadar uzanabilecek bir krizin eşiğinde olduğumuzu TSK komutanları açıkça belirtiyorlar. Burada taraflar Türkiye ile Yunanistan değil, Türkiye ile Atlantik güçleridir. ABD, Türkiye'yi Kıbrıs'tan sıkıştırarak, Kuzey Irak'ta teslim almak istiyor. Bu nedenle AB'yi ve Yunanistan'ı Türkiye'nin üzerine sürüyor. Asya ve bölge ülkeleri ise, Türkiye ile birliktedir. Saflar oluşmaktadır.

Silahların gösterildiği bu cepheleşmeden de anlaşılıyor ki, Türkiye AB ile bütünleşmeyecektir; tersine Türkiye AB ile cephe cepheye gelmiştir. Bunu taraflar biliyor. Dahası taraflar, bu sürecin sıcak çatışmalara uzandığını da biliyorlar. Bugün Avrupa kapısında yaşanan olay, ilerdeki hesaplaşmalar için kuvvet toplamaya yöneliktir.

Milli devletler silahla kurulmuştur ve ancak silahla yıkılabilir. Çağımızın tunç yasasıdır Milli devlet ve milli ordu direnir. Bu, hamasî bir söz değildir; toplumsal-ekonomik temeli vardır. Milli devletin yıkılması, milli piyasanın ortadan kalkmasıdır; dolayısıyla köylülük, esnaf, işçi sınıfı, milli sanayici ve tüccar için yıkım anlamına gelir. Milli sınıfların bu gidişi kuzu kuzu kabul etmeyecekleri açıktır.

Bu nedenle Batı, Türkiye'yi içten ve dıştan yıpratıyor; müdahalenin hukuki zeminini yaratıyor; kesin darbe için uygun fırsatı kolluyor.

Türkiye ise, gelecekteki sıcak çatışmaları göğüsleyebilmek için, Ordusunu güçlendirmek, ekonomisini dış merkezlerin denetiminden kurtarıp sağlamlaştırmak ve Avrasya'daki müttefik potansiyelini devreye sokmak görevleriyle karşı karşıyadır.

Kıbrıs'ta kalıcı barışa, Asya desteğini alan Türkiye'nin direnci sayesinde ulaşılacaktır. Kıbrıs ve Kuzey Irak, yalnız Türkiye'nin değil, bütün insanlığın ön cephesi haline gelmiştir. O nedenle Türkiye'nin bu cephelerde sağlam durması, yalnız bölge barışı için değil, dünya barışı için belirleyici önemdedir. Hatta denebilir ki, dünya barış cephesi, bugün Türkiye'nin güney sınırlarında kurulmuş bulunmaktadır.

SORU: *Son olarak Türkiye-AB ilişkilerinin geleceğim sormak istiyoruz. Örneğin 2009 yılında sizce Türkiye'nin yeri uluslararası toplumda ne olacaktır? Kalkınmış bir ülke mi olacağız, yoksa 3. sınıf bir Ortadoğu ülkesi mi? Türkiye'nin AB dışında bir çıkış yolu var mıdır?*

DOĞU PERİNÇEK: **Türkiye Avrasya'da bağımsız devlet olma yoluna girdi.**

Soru, yanlıştır ve kireçlenmiş bir önyargıyı ifade ediyor. Bugün Türkiye'nin önündeki seçenekler, AB üyesi veya üçüncü sınıf Ortadoğu ülkesi olmak değildir. Türkiye, bir kez daha ya istiklal ya ölüm seçenekleriyle karşı karşıyadır. AB süreci, Türkiye'nin milli devleti için ölüm demektir, istiklal ise, ekonomik gelişmenin ve demokrasinin en temel şartıdır.

Milletlerarası toplumda yer almak, ABD'nin kriz bölgelerinde bekçiliğini yapmak mıdır? Mehmetçiğin kanını satmak mıdır? Gümrükleri yıkılan, iç pazarını yabancılara teslim eden, sanayi ve tarımı çöken bir ülkenin kalkındığı nerede görülmüş?

Ancak buraya kadar.

ABD ve AB'nin dayattığı programın sonuna gelmiş bulunuyoruz.

Batı emperyalizmi ABD'siyle, Avrupa'sıyla Asya kayasına çarptı. ABD'nin Orta Asya'yı denetim altına alma stratejisi çöktü. Öte yandan Atlantik'in ötesindeki ekonomiden çöküş sinyalleri geliyor.

Asya'da, Atlantik emperyalistlerine karşı büyük bir insanlık kalesi oluştu. ABD'nin Avrasya planlarının önünde aşılmaz bir Asya şeddi kurulmuştur. Çin Halk Cumhuriyeti, Rusya, Kazakistan, Kırgızistan, Tacikistan, Özbekistan; Şanghay İşbirliği Örgütü'nde birleştiler. Bu örgüt, güvenlik ve ekonomi alanında işbirliğini içeren stratejik bir ittifaka dönüşerek ABD saldırganlığının önünü kesti.

Bütün veriler, ABD'nin Orta Asya seferinin yenilgiyle sonuçlandığını göstermektedir. Bu durumda ABD'nin Türkiye'yi, "kriz bölgeleri" denen Orta Asya'ya, Kafkaslar'a ve Ortadoğu'ya müdahale gücü olarak sürme planı da iflas etmiştir. Türkiye, milli güçlerin gittikçe ağırlık kazanmasıyla, artık ABD'nin Asya bozgununu paylaşmayı kabul etmiyor ve Atatürk'ün bağımsızlıkçı politikalarına yöneliyor. Bu süreci başarıya ulaştıracak milli bir hükümetin kurulması, kaçınılmaz hale gelmiştir.

Toplam olarak baktığımız zaman, dünya dengeleri değişmektedir. ABD'nin tek kutuplu dünya planının gerçekçi olmadığı belli olmuştur.

ABD'nin önderlik ettiği Batı emperyalizminin batışı, yalnız kuvvet dengelerindeki gelişmelerle ilgili değildir; emperyalist sistemin kendisinden kaynaklanan tarihsel ve stratejik bir süreçtir.

Atatürk, daha arkada kalan yüzyılın başında görmüştü; ancak şimdi bütün gerçekliğiyle gözler önüne serilmiştir: Batı, artık yükselen bir uygarlık değil, çürüyen ve çöken bir uygarlıktır. İstiklal Marşımızda yazılı olduğu üzere, "Tek dişi kalmış canavar"dır. Dünya ticaret hacminin para olarak neredeyse üçte biri uyuşturucu ticaretidir. Emperyalist-kapitalist ülkelerde iktidar, artık mafyanın elindedir. Sistem, uyuşturucu ve silah ticaretiyle yaşamaya çabalamakta, hayatı değil, ölümü temsil etmektedir.

Atlantik çağı arkada kalmakta, dünyamız Avrasya çağına girmektedir. Dünya ticaretinin ağırlığı, Atlantik'ten Pasifik'e kaymıştır.

Ekonomiyle birlikte dünyada rekabetin odağı da Asya'ya kaydı. Çin, 2010'lu yıllarda, dünyanın en büyük ekonomisi olacak; bazılarına göre şimdiden oldu. Bugün Çin'i çıkarınız, dünya ekonomisinin gelişmesi durmuştur.

Batı, artık bizim için bütünleşilecek bir adres değil, tehdidin kaynağıdır. Türkiye, ABD'nin Kuzey Irak'ta bir kukla devlet kurmasını, "savaş nedeni" saymaktadır. AB Parlamentosu, Türk Ordusu'nu Kıbrıs'ta "işgalci" ilan ederken, Türk Silahlı Kuvvetleri direnme kararında olduğunu göstermektedir. Bu durumda ABD Ordusu, Lozan Antlaşması'nın 79. yıldönümünde, 24 Temmuz'dan 15 Ağustos'a kadar, Nevada'da "Binyılın Meydan Okuması 2002" (Chalenge of Millenium 2002) başlıklı Türkiye'yi işgal tatbikatı yaptı. Bu tatbikat, yalnız ABD'nin çıkmazını yansıtmıyor, aynı zamanda Batılı emperyalistler ile Türkiye'nin cephe cepheye geldiğini gösteriyor.

Korku içindedirler, çünkü Türkiye'nin Avrasya'daki bağımsız yerini almaya yöneldiğini görüyorlar. Nitekim Türk Silahlı Kuvvetleri komutanları, 30 Ağustos 2002 devir teslim törenlerinde, milli kuvvetlerin Avrasya'da bağımsız bir devlet olma kararlılığını ifade etmişlerdir.

Türkiye'nin yeniden Kemalist Devrim rotasına girmesi, bir ihtimal değil, fakat tarihsel zorunluluktur.

Dünya, Avrasya çağına girerken, Batı yolunda batağa saplanan yöneticilerimizin ellerini hâlâ yalvararak Batı'ya doğru uzatmaları, ibret vericidir. Ama şurası kesindir: Türkiye, Avrupa kapılarında sürünmeyi reddederek, kölelik değil bağımsızlık yolunu seçmiştir ve yüzünü yükselen Asya'ya dönmektedir. Bu sayede Batı ile ilişkilerimiz de normalleşecektir.